

Dział 6. Emitory na terenie zakładu (bez znaku po przecinku)

Wyszczególnienie		Ogółem (rubryki 2+3+4)	Emitory o wysokości		
			do 50 m	51 – 99 m	od 100 m
0		1	2	3	4
Liczba emitorów	1				
Udział w ogólnej emisji zorganizowanej w %	pyłów	2	100		
	gazów	3	100		

Uwagi (opisać przede wszystkim przyczyny znaczących różnic w danych w stosunku do roku poprzedniego):

Proszę podać szacunkowy czas (w minutach) przeznaczony na przygotowanie danych dla potrzeb wypełnianego formularza	1		Proszę podać szacunkowy czas (w minutach) przeznaczony na wypełnienie formularza	2	
--	---	--	--	---	--

(e-mail kontaktowy w zakresie sporządzonego sprawozdania – WYPEŁNIAC WIELKIMI LITERAMI)

(telefon kontaktowy
w zakresie sporządzonego sprawozdania)

(miejscowość, data)

Objaśnienia do formularza OS-1

Zakres i rodzaje zanieczyszczeń, jakie należy ujmować w sprawozdaniu, określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 2017 r. w sprawie jednostkowych stawek opłat za korzystanie ze środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 2490).

Wielkość emisji poszczególnych rodzajów zanieczyszczeń pyłowych i gazowych należy podać zgodnie z przedkładanym marszałkowi województwa wykazem zawierającym informacje i dane o rodzajach i ilości zanieczyszczeń wprowadzonych do powietrza objętych opłatami wnoszonymi na rachunek urzędu marszałkowskiego właściwego ze względu na miejsce korzystania ze środowiska, do którego sporządzania zobowiązuje ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r. poz. 1396, z późn.zm.).

Uwaga.

Nie należy wykazywać emisji ze środków transportowych.

Dział 1

Rubryka 10 – należy podać wielkość emisji pyłów ujętych w tabeli A załącznika nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 2017 r. w sprawie jednostkowych stawek opłat za korzystanie ze środowiska pod pozycją 54 („Pyły pozostałe”) oraz inne rodzaje zanieczyszczeń pyłowych objętych opłatami (np. pozycja 17 „chrom”, 28 „kadm”, 38 „ołów” i inne).

Rubryka 11 – należy podać wielkość emisji niezorganizowanej, tj. emisji z hałd, składowisk, powstającej w toku przeładunku substancji sypkich, z hal produkcyjnych, wprowadzanej do powietrza poprzez wywiewniki dachowe, okienne itp.

Rubryka 12 – należy podać wielkość emisji pyłu o wymiarach ziaren poniżej 10 µm.

Rubryka 13 – należy wyodrębnić z rubryki 12 emisję pyłu o średnicy ziaren nie większej niż 2,5 µm.

Dział 2.

Rubryka 8 – należy podać wielkość emisji pochodzącej ze spalania źródeł innych niż spalanie biomasy (spalanie paliw konwencjonalnych, procesy technologiczne).

Rubryka 13 – należy podać wielkość emisji niezorganizowanej, tj. emisji z hałd, składowisk, powstającej w toku przeładunku substancji sypkich, z hal produkcyjnych, wprowadzanej do powietrza poprzez wywiewniki dachowe, okienne itp.

Działy 1 i 2.

Wiersze 2 do 4 – zmiany emisji zanieczyszczeń należy określić w warunkach porównywalnych, tj. dla tych samych rodzajów zanieczyszczeń obliczonych według tych samych metod. Nie należy rozliczać różnic w emisji w stosunku do roku ubiegłego, o ile są one wynikiem uściślenia metod pomiaru, określenia emisji danego rodzaju zanieczyszczenia po raz pierwszy lub wprowadzenia opomiarowania emisji zanieczyszczenia określonego uprzednio szacunkowo.

W wierszu 3 dotyczącym zmniejszenia emisji w wyniku oddania do użytku urządzeń do ochrony powietrza należy podać rzeczywiste zmniejszenie emisji, a nie teoretyczną zdolność redukcji zanieczyszczeń zainstalowanych urządzeń.

Dział 3 – należy podać imiennie i w dokładniejszych jednostkach miary (kg) zanieczyszczenia wykazane w dziale 1: rubryka 10 (bez pozycji 54 „Pyły pozostałe”) oraz w dziale 2: rubryka 11 (węglowodory) i rubryka 12 (pozostałe).

Imienny wykaz zanieczyszczeń, które należy podać w tym dziale, zawiera tabela A załącznika nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 2017 r. w sprawie jednostkowych stawek opłat za korzystanie ze środowiska. Symbol zanieczyszczenia gazu lub pyłu niezbędny do wypełnienia rubryki 1 tego działu jest równoznaczny liczbie porządkowej w tabeli A ww. załącznika.

Między wielkościami wykazanymi w działach 1, 2 i 3 zachodzi następująca zależność: suma wielkości zapisów w dziale 3 w rubryce 2 podzielona przez 1000 jest mniejsza lub równa sumie wielkości zapisów w dziale 1 w rubryce 10 i w dziale 2 w rubrykach 11 i 12.

Dział 4 – ilość zanieczyszczeń zatrzymanych w urządzeniach oczyszczających należy podać na podstawie jednej z niżej podanych metod:

- pomiarów skuteczności ich działania,
- ewidencji masy pyłów usuwanych z urządzeń,
- opierając się na obliczeniach na podstawie wzoru:

$$Z = U \cdot S/100$$

gdzie: Z – ilość zatrzymanego zanieczyszczenia (ton/rok),

U – wielkość unosu danego zanieczyszczenia (ton/rok),

S – skuteczność rzeczywista urządzenia oczyszczającego (%)

Uwaga.

W dziale tym nie należy wykazywać ilości zanieczyszczeń zredukowanych pierwotnie w kotłach w procesie spalania, np. w kotłach fluidalnych.

Dział 5.

- a) Skuteczność należy określić jako średnią z wyników pomiarów przeprowadzonych w ciągu ostatniego roku; w przypadku braku pomiarów: z bilansu materiałowego lub szacunkowo. Skuteczność działania urządzeń oczyszczających określa, jaki procent ilości danego zanieczyszczenia wprowadzonego do urządzenia został przez to urządzenie zatrzymany,
- b) Przy klasyfikacji urządzeń według poziomu skuteczności należy przyjąć następujące przedziały:

Rodzaj urządzeń	Skuteczność eksploatacyjna w % (opracowana przez Biuro projektowe OPAM)		
	niska	średnia	wysoka
Cyklony	poniżej 75	75 – 80	powyżej 80
Multicyklony	poniżej 80	80 – 90	powyżej 90
Filtry tkaninowe	poniżej 95	95 – 99	powyżej 99
Elektrofiltry	poniżej 90	90 – 98	powyżej 98
Urządzenia mokre	poniżej 90	90 – 96	powyżej 96

- c) Dyspozycyjność urządzeń należy wyliczyć jako stosunek liczby godzin pracy danego urządzenia oczyszczającego w ciągu roku do liczby godzin pracy urządzenia technologicznego obsługiwanego przez dane urządzenie oczyszczające w tym samym okresie pracy,
- d) Za jedno urządzenie odpylające typu cyklon należy liczyć całą baterię cyklonów,
- e) Podstawę danych dla poszczególnych urządzeń powinny stanowić odpowiednia dokumentacja, a także wyniki pomiarów emisji zanieczyszczeń, z którymi związany jest pomiar ilości przepływających gazów wydalanych do atmosfery.

W przypadku braku powyższych źródeł informacji ilość przepływających gazów (V) można obliczyć w sposób przybliżony według następującego wzoru:

$$V = 5 F \text{ (m}^3\text{/h)}$$

gdzie: F - powierzchnia przekroju kanału odlotowego urządzenia odpylającego (cm²),
cyfra „5” - współczynnik mianowany wyrażony w m³/h razy cm².

Dla przekroju kołowego powierzchnię F należy liczyć według wzoru:

$$F = 0,785 D^2 \text{ (cm}^2\text{)}$$

gdzie: D - średnica w cm.

- f) Nie należy wykazywać urządzeń nieczynnych, tzn. takich, których dyspozycyjność wynosiła 0 %, a także urządzeń stanowiących integralną część procesu technologicznego zapewniających odpowiednią jakość surowców.

Dział 6.

Należy wykazać wszystkie emitory, które miały udział w emisji zanieczyszczeń w danym roku sprawozdawczym, także te, które były czynne tylko przez część roku sprawozdawczego.